

РЕШЕНИЕ

№ 21872

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2454** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез
процесуалния си представител юрк. Г., срещу решение № 5296 от 05.12.2024 г., постановено по
НАХД № 8952 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти
състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена
санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10,
ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Атмикс Бетон“ ЕООД, на
основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2
ЗДвП е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.
В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като
постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав
приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на
електронен фиш с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предоставя възможност за
издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, За и 3б от ЗДвП, установено и
заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно
която въпреки че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане
единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП
съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП.

Сочи, че в такъв смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, към която препращал самият чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен.

В законоустановения срок е постъпил отговор на касационната жалба, с който ответната страна - „Атмикс Бетон“ ЕООД развива подробни съображения за правилност на оспорваното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбат и претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът остави в сила обжалваното решение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – „Атмикс Бетон“ ЕООД, редовно призван, се представлява от адв. И., която моли съда да потвърди оспорваното решение и претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска Градска прокуратура също моли съда да потвърди обжалваното решение.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 13.01.2021 година около 07:14 часа моторно превозно средство влекач марка „М.“ модел ТГХ с регистрационен С. с технически допустима максимална маса 20500 с брой на осите - 2 с екологична категория ЕВРО 6D в състав с ремарке с общ брой оси - 5 с обща максимална технически допустима маса на състава 44000 се движил по път А-3 км 8+226 с посока намаляващ километър. Посоченият участък от пътя е включен в обхвата на платената пътна мрежа, за която се дължи такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. За посоченото пътно превозно средство имало валидна тол декларация за преминаването, но „платената категория била по-малка от измерената. Нарушението било засечено от техническо средство № 20422. За описаното е съставен електронен фиш, в който било отразено, че на 13. I. 2021 година в 0714 часа в Столична община е установено нарушение №BBC9B69248B364DEE053011F160A4A46 с моторно превозно средство влекач марка „М.“ модел ТГХ с регистрационен С. с технически допустима максимална маса 20500 с брой на осите - 2 с екологична категория ЕВРО 6D в състав с ремарке с общ брой оси - 5 с обща максимална технически допустима маса на състава 44000, за движение на път А-3 км 8+226, с посока - намаляващ км., включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото пътно превозно средство има валидна тол декларация за преминаването, но „платената категория е по-малка от измерената“.

От правна страна съдът е направил извод, че в случая незаконосъобразно за вмененото нарушение е издаден електронен фиш вместо да бъде съставен АУАН и въз основа на него наказателно постановление. Счел е, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, тъй като за така вмененото на жалбоподателя нарушение няма процесуална възможност да се издава електронен

фиш, като е развил подробно съображенията си тълкувайки закона. Приел е също така, че в електронния фиш липсва яснота относно обективни елементи от състава на нарушението, доколкото не е конкретизиран пътния участък, като по този начин е осуетена възможността на субекта на отговорността да установи срещу какви факти следва да реализира защитата си.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Правилно районният съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /в приложимата към момента на издаването му редакция/ ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на АПИ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в, както и задълженията на АПИ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в. Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове (ЗНА) категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност, чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва

съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Поради това, правилни са изводите на съда, че е налице нарушение на процесуалните правила при издаването на процесния ЕФ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на жалбоподателят не се дължат разноски, а следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на такива. Основателно се явява възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, като същото следва да бъде редуцирано до минималния предвиден в Наредбата размер от 550 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5296 от 05.12.2024 г., постановено по НАХД № 8952 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] направени от него разноски, в размер на 550 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: